GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 103.

We Srzodę Dnia 26. Grudnia 1798.

Z Rasztad d. 7. Grudnia.

Odpowiedź ministrow Francuzkich pokazała się iuż wczoray o godzinie 9 w wieczor, która tym mniey spodziewaną była, że im notę deputacyi Rzeszy dzisiay dopiero z rana minister pełnomocny J. C. Mci przesłał.

Pierwsza Nota.

Niżey podpisani ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey do negocyacyi z Rzeszą Niemiecką, nie będą wchodzić w rozbior nowey noty deputacyi Rzeszy przesłaney im przez ministra pełnomocnego Cesarskiego pod d. 6 grudnia. Wszelki rozbior iest niepotrzebny i prawie śmieszny, kiedy tak z iedney iak z drugiey strony wyczerpano iuż rzecz, o którą idzie, kiedy powolność i uleganie z strony legacyi Francuzkiey byłyby dzisiay występkiem i kiedy z strony Rzeszy upor stał się systemą. Nic więcey nie pozostaie niżey podpisanym, iak w krótkich słowach okazać postępowanie rządu ich prawdziwie republikanckie i dać poznać ostatnie iego zamiary.

Rzeczpospolita Francuzka stawiła się w nimieyszey negocyacyi z wszystkiemi korzyściami zwycięztwa, lecz razem i z wszystkiemi uczuciami ludzkości i umiarkowania, które zdobią zwycięzcę z nayświększą chęcią przyśpieszenia momentu, w którymby rostropny i pewny pokoy i przywrócenie związkow handlowych między obiema narodami nadgrodziły, i nazawsze oddaliły nieszczęścia woyny, ktorey nie prowadziła tylko iedynie dla obronienia swoich kraiow i swoiey wolności.

Tych spokoynych zamiarow rząd Francuzki dał pierwszy dowod przez swoią usilność z iaką starał się, aby pełnomocnicy iego opatrzeni dostatecznym pełnomocnictwem znaydowali się iak nayprędzey w mieście na kongres oznaczonym, gdy deputacya Rzeszy albo miała pełnomocnictwa ograniczone i nie dostateczne. Bo nie będzie bezpożyteczną rzeczą przywieść to, że te pełnomocnictwa były na-

pisane w takim sposobie, iż pełnomocnicy Rzeszy mogliby się bardzo dobrze mniemać bydź obowiązanemi niezezwalać ani na ustąpienie całkowitego lewego brzegu Renu, ani na zasadę sekularyzacyow, tak dalece: że te dwie wielkie podstawy dziś iay uroczyście przyznane będąc na ten czas wyłączone, wiedzieć nie można coby było negocyatorom do czynienia pozostało.

Jeżeli teraz kto zechce porzuciwszy wszelkie uprzedzenie przypatrzyć się negocyacyi od samego iey początku i uważać ią aż do tego momentu, postrzeże łatwo komu przypisać należy zwłokę lub pośpiech. Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey przekonani, że w interessach trudnych i zawikłanych przyspieszą się ich skutek przez prostość pracy, proponowali i statecznie za prawidło brali traktowanie materyi w ich porządku naturalnym i następnym. Deputacya Rzeszy przeciwnie przyznaiąc zawikłanie przedmiotow mięszała częstokroć kwestye wcale obce; sposob pewny zawikłania wszystkiego nic nie kończąc i bardzo zdolny do sprawienia zadziwienia, złe zrozumiałości, i sprawiedliwych niedowierzań.

Gdy szło o ustanowienie ogulnych zasad, Deputacya Rzeszy obciążyła się gromadą szczegułow, naturalnych wypadkow należących do dobrey redakcyi ostatecznych artykułow, i położyła ie za podstawy i zasady aby przez to dała powod do nieskończonych roztrząsań. Jakimżeby większym iescze zwłokom nie podlegały były interessa, gdyby niżey podpisani proiekt traktowania z całym korpusem i myśl roztrząsania całkowitych proiektow traktatu przyięli byli, w kilkunastu miesiącach zaledwoby o niektóre artykuły porozumieć się można było.

Wypada z tąd, że sposob nawet negocyacyi użyty od pełnomocnych ministrow rzeczypospolitey Francuzkiey zaświadcza stateczną chęć rządu ich, trzfienia iak nayprędzey do zamierzonego celu. Lecz nie tylko to przez formalności, przez protestacye i czyny dyplomatyczne okazał swoią skłonność do pokoiu. Wielkie dowody, które tego dał znayduią się w słuszności iego pretensyy i wspaniałości iego offiar. Rzeczpospolita Francuzka Pani całego lewego brzegu Renu, posiadała ieszcze i na prawym brzegu Renu mieysca obronne, uważane za bardzo ważne; zrzekła się tych korzyści, zezwoliła na powrocenie Kel i Kassel i odstąpiła tego wszystkiego czego żądano od niey na brzegu prawym, chociaż do zatrzymania tego słuszne mogła okazać prawa.

Bezwątpienia w położeniu, w którym ią postawiła iey broń, zwycięzka rzeczpospolita mogła żądać zatrzymania całego koryta Renu.

Przypuszczono przecież i nieodzownie postanowiono za wspólną z deputacyą Rzeszy zgodą przez noty dnia 3 i 23 październíka sprawiedliwe rozgraniczenie nurtu tey rzeki i iey wysp, zostawiaiąc osoby prywatne, tudzież municypalność i i gromady Niemieckie przy własności i posiadaniu wysp, któreby do nich należały na lewym brzegu Thalweg.

Gdy żądanie przeniesienia na brzeg prawy wszystkich własności szlachty bezpośredniey położonych na lewym brzegu Renu, sprawiło wielką niespokoyność i pobudziło troskliwość w tem względzie deputacyi Rzeszy, zezwolono, aby szlachta bezpośrednia nie maiąca głosow na sey-

mię utrzymana była przy swoich własnościach w kraiach, które Francuzkiemi się stały.

Żądaiąc dla wspolnego dobra obydwoch narodow, aby wszystkie cła na Renie należące do Xiążąt, Państw i innych członkow Rzeczy zniesione były i aby takowe zniesienie w czasie ugodzonym 6 miesięcy po zamianie ratyfikacyi traktatu dopełnione było, zezwolono na zniesienie wszystkich praw i ustanowień tegoż gatunku, których rzeczpospolita Francuzka wyłączną właścicielką była. Co się tyczy długow, czyliż rzeczpospolita Francuzka, mało gruntowane miała powody, stosuiąc się do przykładu dawnieyszych traktatow, żądania przeniesienia ich wynadgrodzeń? nie miałaż prawdziwie prawa pokazania się niewzruszoną względem tych wszystkich długow, które zaciągnione były dla prowadzenia woyny przeciwko iey niepodległości? Lecz uwagi na publiczne dobro są tak dzielne u rządu rzeczypospolitey Francuzkiey, a przyśpieszenie pokoiu było zawsze w iego oczach tak drogą rzeczą, że wyczerpawszy iuż umiarkowania i ulżenia, które tylko podobne do przyięcia były, zezwolił swieżo aby długi municypalne ustąpionego brzegu zostały iego cię żarem; dobrodzieystwo to iest tak wielkie i takiey uwagi w opinii kraiow Niemieckich, iż rzeczpospolita wprzod iuż iest usprawiedliwiona z skutkow woyny, do ktorey powtorny raz byłaby przymuszoną.

Coż atoli wyniknął za pożytek z tylu powolności i zezwoleń? Im więcey rząd Francuzki okazywał powolności, tym więcey deputacya Rzeszy wymagała, i iedynie iey to służyło do zawikłania, które zdawała łączyć do wszystkich swoich tłomaczeń i które znaleśdź można w ostatniey iey nocie, gdzie usiłuie poddadź pod wątpliwość część nawet długow, któremi wyraźnie się obciążyła. Zdaiąc się przywięzywać następnie ukończenie pokoiu do każdego swego żądania, doszła do otrzymania wszystkiego, a interessa w miarę wspaniałości Francuzow posunięte nie były, ponieważ z iey strony po przyiętey iedney pretensyi zaraz inna następowała i zawady wraz z pretensyami szły następnie po sobie. Dwa ważne punkta, ogulne przeniesienie długow i zatrzymanie przez rzeczpospolitą Francuzką Kel i Kassel naywięcey rożniły, pełnomocnikow rzeczypospolitey Francuzkiey i Rzeszy Niemieckiey: zupełne pogodzenie się stron zawisło było od ułożenia dwoch tych punktow, rzeczpospolita zezwoliła na powrocenie Kel i Kassel, porozumiano się względem długow, i gdy większe trudności negocyacyi będąc załatwione z zupełnym uspokoieniem Rzeszy, uważać potrzeba było, pierwszą zasadę iako ostatecznie ukończoną, lecz widziano deputacyą Rzeszy wznawiaiącą i podaiącą inne przeszkody i posunięte do tego stopnia, iż wyciągała od rządu Francuzkiego rzeczy, na którą zezwolić żadna w rzeczypospolitey władza mocną nie iest. Wiadomo iest deputacyi Rzeszy i niżey podpisani powielekroć razy iuż to oświadczyli, że konstytucya Francuzka przeciwi się wyraźnie nie stosowaniu ustaw Francuzkich o emigracyi do kraiow przyłączonych. Rząd uczynił iuż w tym względzie wszystko, co tylko uczynić mu wolno było, nota niżey podpisanych pod dniem 3. t. m. powinna bydź dostateczną do uspokoienia roztropney obawy. Ob-

stawać więcey ieszcze przy tym punkcie byłoby to dowodzić niezawodnie, iż deputacya Rzeszy nie chce pokoiu, ponieważ go czyni zawisłym od warunku nie podobnego i że ten warunek nie podobny w ten czas dopiero z nowemi powodami iest okazany, gdy zezwoliła iuż na wszystko czego odmowić mogła. Procz tego kogożby przekonać można, iż gdyby nie potrzebowano pozoru źle w prawdzie wybranego, do uniewinnienia zamyślanego zerwania negocyacyy, aby na moment wahać się można między korzyścią kilku osob i zbawieniem kraiow Niemieckich?

Jeżeli ta zawada do pokoju nie znayduie się w sercach pełnomocnikow Rzeszy, widoczną iednak iest rzeczą, że te podstępy gwałtowne, do ktorychby deputacyą Rzeszy pomimo iey woli wciągnięto, tenże sam miałyby skutek, to iest: pomnożenie napotym nic nieznaczących not i uczynienia sporow kongreſsu nieskończonemi. Z tym wszystkim spory te mieć powinny swoy koniec. Gdy rok cały nie był dostateczny do pacyfikacyi Niemiec, to bezwątpienia mięszać się muszą inne widoki do widokow pacyfikacyi. Blizka przyszłość da poznać deputacyi i całemu Niemieckiemu ludowi prawdziwych iego przyiacioł; w tym momencie potrzeba formalnym czynem z iedney strony dowieśdź spokoyney stałości rządu Francuzkiego, a z drugiey przyprowadzić pełnomocnikow Rzeszy do wyraźnego i ostatecznego wytłomaczenia się.

Stosownie zatym do tego niżey podpisani przeniknieni sprawiedliwością zamiaru ich rządu i pełni ieszcze ufności w rostropności i ludzkości deputacyi Rzeszy oświadczaią, że nota ich pod dniem 3 października wytłomaczona przez noty następne i nie rozdzielne d. 11, 13 i 23 listopada, tudziesz ninieyszą, iest ultimatum rządu Francuzkiego. Oświadczaią z wyrażeniem tych samych uczuciow, iż ieżeli w przeciągu dni 6ciu od dnia iutrzeyszego d. 7 grudnia deputacya rzeszy nie da i nie przeszle niżey podpisanym kategoryczney i zadosyć czyniącey na wszystkie zwyż rzeczoney noty w sporze będące punkta odpowiedzi, pełnomocnictwo ich ustanie.

Ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey ponawiaią Ministrowi pełnomocnemu J. C. Mci zapewnienie naywyższego swego poważania. W Rasztadt d. 6 Grudnia w roku 7 rzeczypospolitey Francuzkiey iedney i nierozdzielney.

Bonniers. Jean de Bry. Roberjot.

Druga Nota.

Niżey podpisani ministrowie pełnomocni rzeczypospolitey Francuzkiey do negocyowania z Reszą Niemiecką, odpowiadaiąc na drugą notę deputacyi Rzeszy kommunikowaną im dzisiay d. 6 grudnia przez pełnomocnego ministra J. Ces. Mci są przymuszeni do odwołania się do ich poprzedniczych not w tym samym przedmiocie, o ezym deputacya Rzeszy zważywszy teraźnieyszy stan rzeczy sama się przekona. Niżey podpisani zapewniaią przy tey okazyi pełnomocnego ministra J. C. Mci o swoim wysokiem poważaniu. W Rasztadt d. 6 Grudnia, roku 7. rzeczypospolitey.

Podpisano *Bonier. Jean Debry,*
Roborjot.

Obydwie te noty ministrow Francuzkich sprawiły tu wielkie poruszenie. Deputacya Rzeszy miała dzisiay rano konferencyą u barona Albini.

Zapewniaią, iż ministrowie Francuz-

cy odebrali z Paryża rozkaz do wyiechania, ieżeli odpowiedź deputacyi nie będzie taka, iakiey żądaią. Kazali oni iuż część swoich bagażow pakować, i obywatele Jean Debry i Roberjot oddaiąc dzisiay niektórym członkom deputacyi wizyty, zapewnili, że to będzie ich pożegnaniem, ieżeli deputacya na ich ultimatum nieprzystanie. — Nie można ieszcze wiedzieć, ani wnosić nawet, czego się większość Rzeszy uchwyci. Jutro ma na notę ministrow Francuzkich głosować, a w poniedziałek będzie konklusum ułożone i ministrowi Cesarskiemu oddane. Jeżeli można niektórym osobom wierzyć, wiele głosow przyłączy się do głosu ministra Darmsztadzkiego na seſsyach dnia 1. i 4 względem artykułu o emigracyi oświadczonego, w którym ma stać, że ministrowie Francuzcy zapytanemi będą iaka iest natura i rozciągłość ustaw Francuzkich w tym względzie, i że będzie wyraźnie żądane, aby artykuł 9 traktatu w Campo Formio był przystosowany do przyłączonych kraiow.

Z Paryża d. 5. Grudnia.

Wczorayszy dziennik *Publiciste* mieści w sobie co następuie:

" Wszyscy przyiaciele handlu dowiedzieli się z nayżywszym ukontentowaniem, że wielka liczba negocyantow i kupcow Paryża, ktorzy chcą wesprzyć handel tego miasta, ktoremu co dzień większe niesczęście grozi, zebrali się dzisiay w iednym domu na placu zwycięztw narodowych, i gdy każdy z nich otwarł swoie zdanie względem teraźnieyszych nader trudnych okoliczności, ugodziła się większość na ustanowienie kaſsy wexlowey, ktora na mieyscu gotowych pieniędzy, papierami za wexle płacić będzie. Do ustanowienia tego, ktore z znaną kaſsą handlu połączone będzie, mianowało owe zgromadzenie następuiących kommiſsarzow: Barthelemi, z handlu Barthelemi Duchesne, Ory, Labatte z kompanią, Lebure, Coiffier i Korq, Dubosque, Lefils, Weiſs i Poulliot. Spodziewaią się, iż przy połączeniu takich sposobow z dobrą chęcią, wszystkie dotąd zachodzące trudności, przez danie prędkiey kupcom pomocy ustaną.„

Prowizya od pieniędzy doszła do naywyższego stopnia i wielka iest potrzeba, aby się więcey gotowych pieniędzy uwiiało. W Rouen także kilku kupcow przestało płacić. — Kupiec Fould od onegdaysza zaczął znowu płacić.

Redaktor zawiera w sobie artykuł względem niespokoyności w zachodnich departamentach, w ktorym twierdzi że te niespokoyności i owe w Belgii prawie razem z wysłym od Porty manifestem wybuchły, i wszystkie rozruchy przypisuie obcym podnietom.

Hrabia Savary, ktory stanął na czele kontrarewolucyonistow, został iak z Angers donoszą, w departamencie niższey Loary, w miasteczku Pin, od własnego porucznika zabitym.

Dziennik la Correspondance, wychodzi znowu pod tytułem: *la Lumier*, z dewizą, *Kto źle czyni, ten nienawidzi swiatła.* — Na mieysce uresztowanego i do Paryża przywiezionego administratora poczty Ludwika Moneron, iest obywatel Forie mianowany.

Trzey mordercy, ktorzy w tych dniach na śmierć dekretowanemi byli, dochowali do samego końca tę samę tęgość, ktorą w czasie proceſsu okazali. Gdy im dekret

śmierci był przeczytany, ieden z nich nieiaki Deschamp namowił drugich, aby dobrowolną zginęli śmiercią; on sam wziął obowiązek kata na siebie. Obydwoch swoich kollegow zawiesił na ukręconym z ich koszul powrozie; ale po ukończoney exekucyi niemogł się żadnym sposobem sam obiesić: powroz, ktory dla siebie nagotował nie był dogodny. Został potym do szpitala zaniesiony.

Z Paryża d. 6. Grudnia.

Dyrektoryat wykonawczy przesłał poselstwo do obydwoch rad, ktore w radzie 500 było sekretnie, a w radzie starszych publicznie czytane. — W poselstwie tym donosi dyrektoryat ciału prawodawczemu, że dwor Neapolitański zrzucił nakoniec maskę, i przez rozpoczęcie nieprzyiacielskich krokow, odpowiedział na umiarkowanie rzeczypospolitey Francuzkiey, ktorego mu mimo rozlicznych zaczepek, iego nie przestawała okazywać. — Woyska Neapolitańskie pod kommendą jenerała Mack attakowały woyska Francuzkie, stoiące w rzeczypospolitey Rzymskiey. — Dwor Turyński czyni spolnie z dworem Neapolitańskim, i dyrektoryat proponuie formalnie ciału prawodawczemu, aby wydać woynę dwiema tym dworom.

Do tego poselstwa były przyłączone dwa listy: ieden od jenerała Championet, kommenderuiącego woyskami w rzeczypospolitey Rzymskiey, do jenerała Mack, kommendanta Neapolitańskiemi. W liście tym zapytuie się jenerał Francuzki, Neapolitańskiego jenerała, o przyczynę poruszenia woysk iego i attaku woysk Francuzkich stoiących na granicach Rzymskich stykaiących się z Neapolitańskiemi. Drugi list iest odpowiedź jenerała Mack w ktorey oświadcza, iż iako Krol Neapolitański i Cesarz nie uznali nigdy rzeczypospolitey Rzymskiey, on odebrał od samego Krola Neapolitańskiego rozkaz, pod ktorego imieniem kommenderuie armią, do wniyścia na ziemię Rzymską i do osadzenia tego kraiu. Wzywa zatym jenerała Championet, aby ustąpił z ziemi rzeczypospolitey Rzymskiey, i oświadcza, iż Krol obydwoch Sycylii dał rozkaz jenerałom kommenderuiącym rożnemi kolomnami, aby żadnych nieprzyiacielskich krokow przeciw woyskom Francuzkim nie popełniali, ieżeli te cofną się dobrowolnie do Cysalpinow. Oświadcza procz tego, iż Krol Neapolitański uzna za nieprzyiacielski krok osadzenie iakiegokolwiek mieysca kraiu Toskańskiego przez Francuzow.

Wiele członkow rady 500 uważało, iż przez daną pomoc Anglikom od dworu Neapolitańskiego, przeciw traktatowi, ktory ten dwor wiązał z Francyą, ci wyspiarze opatrzywszy się w żywność, attakowali naszą eskadrę przy Abukir i wielki zadali cios naszym siłom na śrzodziemnym morzu.

Przed godziną 5. odebrała rada starszych od rady 500 poselstwo, ktore na taiemney sessyi czytane było. W pięć minut potym oświadczyła sessyą publiczną i potwierdziła rezolucyą oświadczaiącą woynę Krolom Neapolitańskiemu i Turyńskiemu.

Rekwizycyoniści i zbiegli z popisu woyskowego zgromadzili się na szczycie południowym departamentu Girondy; gdy zaś to zgromadzenie staćby się mogło niebezpiecznym, administracya śrzodkowa

tego departamentu spolnie z jenerałem Mergier przedsięwzięła dogodne śrzodki do przytłumienia go w samym począ iu.

Przyiaciel ustaw, ktory oskarżył niedawno royalistow, czyli przeciwnych fructidorowi, oskarża dziś anarchistow. Zapewnia on, że ta partya znowu się porusza, i wszystkich używa sposobow do mienia wpływu do elekcyy w żerminalu. Towarzystwa jakobinow, pod imieniem okołow konstytucyynych uformowały się po rożnych miastach i korresponduią z sobą.

W niektorych tuteyszych dziennikach znayduie się list z Alexandryi pod d. 29. vendemiaire (9. wrzesnia) w tey osnowie: "Nim Buonaparte opuścił wielki Kair ustanowił tam rząd na wzor nowych rzeczpospolitych Europeyskich: znayduie się tam dyrektoryat z 5 członkow i w każdym kantonie są administracye postanowione. Francuzi pobudowali ze wszystkich stron twierdze na wzor Europeyskich: poprzerzynali kanały, ktore prowadzą wodę Nilu do podziemnie Alexandryi. Gdy Buonaparte przytomnym był na uroczystości rocznicy urodzenia Mahometa, ubrał się w wschodni stroy, i oświadczył się protektorem wszystkich religiy, dla czego nazywaią go wszędzie *Ali Buonaparte*, co iest nie małą korzyścią zasłużyć sobie na podobne nazwisko. „

Z Londynu d. 30. Listopada.

Gdy w piątek naradzano się w niższey izbie względem pensyi lorda Nelson rzekł P. Johnes: Niemogę opuścić tey okazyi, abym nie wyraził lordowi Nelson mego podziwienia; on może bydź sprawiedliwie oswobodzicielem ucywilizowaney części rodzaiu ludzkiego i sprawcą nowych wielkich odmian nazwanym. Zwycięztwo iego iest w dawney i teraźnieyszey historyi bitw morskich bez przykładu i zaraz po otrzymaniu go sprawiło w całey Europie nayważnieysze skutki. Po świetnym tym zwycięstwie odstąpił Krol Neapolitański swego chwieiącego systema; Porta została wprowadzoną w czynność, a Cesarz Rossyyski położył całą swoią wagę na szali woiuiących mocarstw przeciw powszechnemu nieprzyiacielowi. Oby minister korzystał z skutkow tego zwycięztwa! Dawno przepowiedziałem, że Tulońska wyprawa przeciw naszym Azyatyckim posiadłościom wymierzona była, i że ona między uroieniami policzona bydź powinna. Spodziewam się, iż żaden żołnierz nie powroci z Egiptu do Paryża nazad, i że żaden im się nie zostanie okręt. — Jenerał Walpoli: Daleki iestem powiedzieć co przeciw nadgrodzie walecznego bohatera, ktorego narod i cała Europa dziwią, owszem uznaię ią ieszcze za szczupłą. Powiedzieć, że on tylko iednym oddziałem kommenderował, tyle by znaczyło, iak że nadgroda tylko do rangi i tytułu iest przywiązana. — P. Pitt: Chwała Nelsona nie zasadza się na wyższym szlachectwie wiskonta, ani hrabiego, ale na wewnętrznym szacunku iego zwycięztwa, ktore go w historyi nieśmiertelnym czyni. Wzgląd na rangę w udzielaniu honorow iest dobry, lecz musi bydź koronie zostawiony. — Ile wiem żaden ieszcze officyer niższey rangi za rowne zasługi nie był takim honorem, iak wyższey rangi zaszczycony. (Na końcu przyznano Nelsonowi pensyą.) — P. Wilberforce Bird wniosł, aby w niedostatku drobney monety zaprowadzić papiery po 20 szelągow, i pragnął wiedzieć, kiedy nowa drobna moneta będzie bita?

i czy iuż akademia podała wzor stępla? P. Pitt: Ja nie sądzę to bydź dobrą polityką, aby drobne papiery zaprowadzone były. Zwłoka bicia drobney monety, nie pochodzi iedynie z niepodania stępla od akademii, ale daleko z ważnieyszych uwag; wszelako nie będzie nad potrzebę przewłoczone.

Deputacya uformowanego przed dwiema laty towarzystwa do leczenia i wspierania ubogich, ktorzy rupturom podpadaią, upraszała P. Dundas, aby temu towarzystwu wyrobił w parlamencie prawo korporacyi. PP. Gartshorn, Heaviside i Turnbull, ktorzy wydział medyczny w tym towarzystwie trzymaią, donieśli sekretarzowi stanu z wielkiem iego zadziwieniem, iż po długim doświadczeniu doszli, że między ludem tak męzkiey iak kobiecey płci prawie 15ta osoba rupturze podpada. P. Dundas przyrzekł im wszelką z swey strony pomoc.

Z Frankfurtu d. 8. Grudnia.

Dzisiay odebraliśmy na Wenecyą wiadomość, że Krol Neapolitański w środku przeszł go miesiąca na czele swoiey armii przeciw Rzymowi postępował.

Bawarscy prałaci podali elektorowi formalną protestacyą przeciw Papiezkiey sekularyzacyyney bulli; przywodzą bowiem w niey, iż Papież niema prawa narusżać istotnych punktow Bawarskiey konstytucyi.

Z Rasztad dowiaduiemy się, że na ostatniey sessyi deputacyi żywe spory były: Saxonia, Austrya, Bremen i Würzburg utrzymywały iedno systema. — Na ostatnie noty Pruskie względem Ehrenbreitstein i połnocnych Niemiec, nie odpowiedzieli Francuzi. — Dla osierociałych dzie w małych Szwaycarskich kantonach w czasie ostatnich rozruchow założono dom sierocy w Unterwalden.

Z Hagi d. 8. Grudnia.

Naynowsze z Brabancyi wiadomości donoszą, że insurrekcya, a szczegulniey w departamencie obydwoch Net ieszcze nie ustała. Przy Hoogstraten miała żwawa zayść utarczka, po ktorey przybyło kilka wozow z ranionemi Francuzami do Bredy. W Bruxelli mowiono wiele o spisku; lecz tyle tylko wiemy, że Bruxella na nowo w stanie oblężenia iest ogłoszona i kommunikacya z nią trudnieysza. Zwyczayna poczta z listami Francuzkiemi pod d. 1. nadeszła dzisiay; ale poczta pod d. 3 do dnia dzisieyszego ieszcze nie nadeszła. Wybuchła w Trewirskim insurrekcya, została w samym zawiązku od nadeszłych z Moguncyi woysk uspokoiona.

Ciało prawodawcze dekretowało, że pożyczalny bank w Amsterdamie, będzie na bank narodowy zamieniony, aby ci ktorzy towary do zastawienia maią dla zapłacenia kontrybucyi, wszelką znaleźli pomoc. — Kontra admirał Bloys de Treslong, ktory przez wiadomy dekret z urzędu swego złożony został, doprasza się o rewizyą swego procesu. — Względem przechodzących towarow wyszedł dekret w 35 artykułach. Angielskich towarow, korzeni, i obcey herbaty &c. iest przechod zakazany. Do Surianame przyprowadzono Angielski okręt z winem Madeira &c. Po odtrąceniu kosztow uczyniła przedaż tego okrętu 31,000 zł. hol. To iest pierwsza zdobycz ktorą tam w czasie tey woyny przyprowadzono.

DODATEK

DO № 103.

GAZETY KRAKOWSKIEY

We Srzodę Dnia 26 Grudnia 1798.

Z Wiednia d. 19. Grudnia.

Względem zaszłych nie dawno w Egipcie woiennych zdarzeń mieści tuteysza gazeta następuiące rapporta Seraskiera Ibrahima baszy Damaszku i Muradbeya w sobie. Pierwszy iest tey treści:

" Buonaparte chciał w Kairze na każdy dom 10 piastrow podatku nałożyć, i przymusić mieszkańcow do noszenia 3ch kolorowey kokardy i drzwi swych domow temi kolorami przyozdobić. Zwołał na ten koniec wielką liczbę mieszkańcow do domu Mehkemmeh i iednego z pierwszych swoich jenerałow z 60 osobami tam posłał. Tym czasem, gdy ten starał się nakłonić lud do rzeczonego żądania, a lud bardzo się zaczął skarżyć, strzelił ktoś do jenerała i na mieyscu go położył. Całą iego świtę ten sam los potkał, potym zabiiał lud z nayduiących się po domach i na rynku Francuzow, a w ktorych się domach bronili te zapalił. Na Azab Kubelso zebrało się 500 Francuzow, ale i tych w momencie w pień wycięto. Wnet pokazał się Aga Mustafa, Kiaia bywszego baszy Egiptu, Abudekir, na czele Turkow i barbarzyńcow, ze wszystkiemi Szeykami i Ulemami. Zamek został wzięty, drudzy dway znaczni pod Buonapartem służący jenerałowie zabici, garnizon wycięty, artylerya i ammunicya zdobyte. Buonaporte cofnął się do Bulack i chciał się iak dawniey omamieniem ratować: posłał słowa pokoiu i żałował popełnionych błędow; lecz Muzułmani odpowiedzieli na iego propozycye wystrzałem z armat z zamku. Miasto spodziewa się, że nadeydzie Muzułmanow armia, nim rozrzucone nieprzyiacielskie woyska potrafią się zgromadzić. Dla tego basza, ktory ten rapport czyni przyśpiesza swoy marsz. „

Muradbey donosi o swoiey bitwie z jenerałem Desaix w tych wyrazach:

" Stałem oszańcowany przy moście Faraona, o godzinę drogi od Kairu, i moim zamiarem było wstrzymać rozszerzaiących się Francuzow i odciąć im żywność. Szpiegowie moi donieśli mi, że 12 tysięcy niewiernych zaambarkowało się i zbliżaią się z wielą broni i ammunicyi, ktore na

statkach za sobą prowadzili. Z moią iazdą wyszedłem na przeciw nich w gorę Nilu. Napadłem na nieprzyiaciela, biłem się z nim cały ten dzień, na drugi i przez 6 dni odnowiała się bitwa. Nakoniec wylądowali niewierni z swoią artylleryą i zrobili trzy oszańcowane obozy. Jazda nasza pełna ufności w Bogu i w proroku attakowała ich ze wszystkich stron i 3 tysące zabiliśmy nieprzyiacioł. Potym spocząłem w lasku Taiun, dla ściągnienia do siebie piechoty i opatrzenia chorych. Niewierni są bardzo osłabieni i rozrzuceni; pewną więc iest rzeczą, iż zapomocą Naywyższego, w krotce na ziemi będą wytępionemi. „

Z Frankfurtu d. 8. Kwietnia.

Dowiaduiemy się, że w armii Austryackiey wielkie iest poruszenie. Wszystkie wiadomości z Szwaycaryi i Włoch zapewniaią o nowym rozpoczęciu nieprzyiacielskich krokow.

Z Smierny d. 29. Października.

Od brzegow Egiptu donoszą następuiącą wiadomość:

" W wyższym Egipcie zaszła bitwa: zgromadzone przez beyow woyska zostały pobite, i 6 ich wodzow wzięli Francuzi w woienną niewolą. Zwycięstwo to czyni Buonapartego panem całego kraiu od Tebow aż do gor Etiopii. Niższy i srzedni Egipt są iuż na sposob Francuzki urządzone i na kantony i municypalności podzielone.

Od granic Tureckich d. 10. Grudnia.

W tym momencie odbieramy list z Bukarestu pod d. 12. listopada, w ktorym potwierdza się zupełnie, że Turecki buntownik Pasman Oglu, co raz bardziey rozszerza się na Wołoszczyznie. Po odniesionym wielkim zwycięztwie nad armią Turecką, w ktorym nie tylko że płac otrzymał, ale nader wielkie kassy i magazyny zdobył, gdy iego rozkazy iuż wykonane zostały, ćwiczył swoie woyska, potym podstąpił z niemi pod Turecką fortecę Nowa-Orsowa, i gdy znalazł garnizon gotowy do poddania mu się, zabrał iego kommendanta Kara Mustafa w zakład i o iedną tylko stacyą od Donaiu obozem stanął. W kilku mieyscach poczynił z kupcami kontrakty, ktorzy mu za gotowe pieniędze z nieiakim zarobkiem mąkę, ryż i mioł dostawiać muszą. — Kaputan basza, ktory się w przegraney bitwie ucieczką ratować musiał, znayduie się w Lohr, nie daleko Rustuka i usiłuie nową zebrać armią.

DONIESENIA.

Dnia 8 Stycznia 1799 roku w kancellaryi Ces. K. prefektury kameralney Radłowskiey 700 korcy ięczmienia zdatnego do ważenia piwa, przez publiczną licytacyą kupione będą.

Pretium Fisci stanowić będzie cena targowa z miesiąca Grudnia. — Jednemu z konkurrentow, ktory Jęczmień naytaniey spuści, a przez to przedsiębiercą zostanie przy licytacyi, za każdym dostawieniem, należąca za ten kwota, zaraz w gotowiznie wypłacona zostanie.

Kondycye przedaży zależą na tym, ażeby Jęczmień piękny i podług sprawiedliwey Lwowskiey miary własnemi furami i kosztem dostawiony był.

Że zaś przytrudnoby było konkurentom do licytacyi całe wypisane kwantum 700 korcy ięczmienia liwerować, więc licytacya częściami po 100, 200 i 300 korcy będzie.

Licytanci zechcą się wspomnionego dnia 8 Stycznia 1799 o godzinie 9 z rana w Kr. Rakłowskiey kancellaryi znaydować.

Z Urzędu Ces. Kr. Dyrekcyi Ekonomiczney. W Niepołomnicach dnia 6 Grudnia 1798.

Talski.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią wierzycielom Mikołaia Piaskowskiego dekretem pierwszeństwa na dobrach Janowice z przyległościami Oblasy, Mszadka, Przylek i Zawecko w cyrkule Radomskim leżacych umieszczonym, iako to: Barbarze z Czesnowskich Bogusławski, sukcessorom niegdyś Maxymiliana i Michała Piaskowskiego, Sławetnym Kontessom małżonkom, Fryderykowi Polschowi, sukcessorom niegdy Jozefa Pągowskiego i Jackowi Zakrzewskiemu: Że JP. Jan Drohoiewski, mowiąc, że dekretem pierwszeństwa na maiątek Mikołaia Piaskowskiego zapadłym summa 1769 zł. 2 gr. pol. na dobrach Nierwiczyn, a druga 253,362 zł. 28 gr. pol. na dobrach Janowice z przynależytościami na rzecz iego iest umieszczona u sądow tych o wyznaczenie komornika, ktoryby intromissyą do wspomnionych części uskutecznił, pod dniem 18 lipca r. b. dopraszał się. Wszyscy zatym wierzyciele na tychże dobrach umieszczeni Edyktem ninieyszym wzywaią się: ażeby, ieżeli przeciw takowey intromissyi rzeczonego Drohoiewskiego co zarzucić maią, oświadczenie swoie w tey mierze do d. 7 stycznia 1799 r. tym pewniey podali, ile że w przeciwnym razie po upłynionym tym terminie JP. Drohoiewski w swey proźbie wysłuchanym będzie. W Krakowie d. 10 listopada 1798.

Jozef de Nikorowiez.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi

Przez Magistrat C. K. Stołecznego miasta Krakowa niniejszym Edyktem wiadomo się czyni, że na instancyą JP. Benedykta Kubeckiego konsyliarza magistratualnego, kamienica JP. Jakoba Nowaka pod Nrem 88 na Piasku w wydziale 3cim stoiąca, za summę 7918 zł: ryń: 4 1/2 kr: sądownie otaxowana, na zapłacenie summy 1100 zł. ryń c. s. c. przez wspomnionego JP. Jakoba Nowaka, temuż JP. Benedyktowi Knbeckiemu winney, tu w mieyscu izby sądowey d. 9 stycznia w roku przyszłym 1799 lub w niedosiatku oneż kupić sobie życzących, na drugich terminach, iako to 13 lutego i 16 marca roku tegoż, o godzinie 10 z rana przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze i przyięciem summ widerkaufowych na teyże kamienicy zapisanych przedana będzie. — Wszyscy zatym życzący sobie kupna wzwyż wzmiankowaney kamienicy na pomienionych terminach i mieyscu przybydź i summy widerkaufowe w protokolle detaxacyi opisane, w kancellaryi tuteyszey przeyrzeć mogą.

Dan w Krakowie dnia 1 Grudnia 1798.

JGellinek mp.
Walenty Bartsch.
Jozef Wytyszkiewicz mp.

Z rady Magistratu C. K. stołecznego miasta Krakowa

Ignacy de Nikoledon Sekr mp.

C. K. sądy szlacheckie Krak. Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem *Panu* Szczepanowi Turno, że Pan Jan Nepomucen Karwicki u sądow tych o wyznaczenie sekwestracyi na dobra klucza Kowalskiego końcem zaspokoienia summy 37,000 zł. Pol. z prowizyą, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie maiąc wiadomości, gdzie on zostaie, lub czy wcale w C. K. kraiach dziedzicznych znayduie się, iemuż patrona tuteyszego Pana Wolickiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym processs ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie, on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym d. 9 Stycznia 1799 r. sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie, wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą podług opiewu C. K. Praw sam by sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey. W Krakowie d. 27 *Października* 1798.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Panu Stanisławowi Zyliczyńskiemu: że Pan Franciszek Potkański, o zapłacenie summy 4000 zł. pol: z prowizyą u sądow tych żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te niemaiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. Kraiach dziedzicznych znayduią się, iemuż Panu Stanisławowi Zyliczynckiemu, Patrona tuteyszego Pana Głogowskiego, z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym procefs ten, podług ordynacyi sądowey, rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upominaiu się: ażeby w czasie przyzwoitym, to iest: dnia 30 stycznia 1799 roku sam się stawił albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, które do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność, z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlach: Krakow: Galicyi zachod. w Krakowie d. 5 Listopada 1798.

Elsner.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem wszystkim wierzycielom ś. p. adama Trepki: że podług inwentarza przez komornika Checińskiego Pana Michała Wolskiego sporządzonego, maiatek pozostały 104 zł. ryn. 19 1/2 kr. Długi zaś 394 ryn. 59 kr. wynosza. że zatem zastępcą tey zadłużoney masfsy Pan adwokat Jędrzey Bem został nominowanym; przeciwktoremu wierzyciele pretensye swoie, do dnia 12 stycznia roku przyszłego, likwidować, albo pomiedzy sobą wraz z tymże zastępcą, względem tychże pretensyy znieść się i ugodzić maią, i tym to końcem ciż wierzyciele wzywaią sie: azeby dnia 12 stycznia 1799 roku o godzinie 9 z rana w tuteyszych C. K. sadach szlacheckich stanęli. W Krakowie d. 7 Listopapada 1798.

Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich sachodniey Galicyi.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym edyktem Panu Frydérykowi hrabi Moszyńskiemu w dobrach Dolsko, że Pan Jozef hrabia Potocki u tych C. K. sadow, o wypłacenie całkowitey summy 137,249 zł: pol 4 gro. pol. z prowizyą, przeciw masfsie zadłużoney Jozefa hrabi Ofsolińskiego; przeciw iey obrońcy adwokatowi Osławskiemu i przeciw Panu Fryderykowi hrabi Moszyńskiemu żałobę podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sady te, z przyczyny niebytności iego w C. K. kraiach dziedzicznych, iemuż *Panu* sprawy wspolnikow, patrona tuteyszego Dominika Głogowskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten, podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukończony zostanie; on przeto edyktem ninieyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 11go lutego 1799 roku o godzinie 9 z rana sam się stawił, albo ieżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tym wymienił, i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do obrony swey sprawy za nayskutecznieysze osądzi; gdyż inaczey wszelką niedogodność z zaniedbania wynikaiącą, podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.
Olechowski.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey w Krakowie d. 7go Listopada 1798.

Ascher.